

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 83/17

Luksemburg, 21 lipca 2017 r.

Postanowienia prezesa Sądu w sprawach T-849/16 R,
T-883/16 R i T-130/17 R
PGNiG Supply & Trading GmbH, Polska
i Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. / Komisja

Kontakty z Mediami
i Informacja

Prezes Sądu oddalił wnioski mające na celu zawieszenie wykonania decyzji Komisji dotyczącej przeprowadzenia aukcji na 50% zdolności przesyłowych gazociągu OPAL

Wnioskodawcom nie udało się wykazać poważnego i nieodwracalnego charakteru swoich szkód poniesionych wskutek zaskarżonej decyzji, która pozostaje zatem w mocy do momentu wydania wyroków w przedmiocie jej zgodności z prawem

Gazociąg OPAL stanowi na wschodzie odcinek lądowy gazociągu Nord Stream 1, którym jest przesyłany gaz ziemny z Rosji do Europy Zachodniej przez Morze Bałtyckie. Gazociąg ten, oddany do eksploatacji w dniu 13 lipca 2011 r., łączy miejscowość Lubmin położoną koło Greifswaldu w Niemczech z miejscowością Brandov w Republice Czeskiej. Eksploatacja tego gazociągu podlega kontroli niemieckiej agencji federalnej do spraw sieci.

Na podstawie decyzji Komisji z 2009 r.¹ i wydanej w tym samym roku decyzji niemieckiej agencji federalnej do spraw sieci zdolności przesyłowe gazociągu OPAL są zwolnione, na okres 22 lat, ze stosowania przepisów dyrektywy dotyczącej rynku wewnętrznego gazu ziemnego². Dyrektywa ta nakłada na operatorów gazociągów obowiązek zapewnienia dostawcom gazu niedyskryminacyjnego dostępu do ich usług.

Na podstawie wspomnianej wyżej decyzji Komisji rosyjska spółka gazowa Gazprom, która zajmuje pozycję dominującą na rynku dostaw gazu ziemnego w wielu państwach członkowskich Unii Europejskiej, została uprawniona do zarezerwowania maksymalnie 50% zdolności przesyłowych gazociągu OPAL. Niemniej decyzja ta przewiduje, że ów pułap może zostać przekroczony, jeżeli Gazprom zaoferuje rynkowi 3 mld m³ gazu na gazociągu OPAL w otwartym, przejrzystym i niedyskryminacyjnym postępowaniu. Pięćdziesiąt procent niezarezerwowanej przepustowości tego gazociągu nigdy nie zostało wykorzystanych, gdyż Gazprom nie uruchomił programu uwalniania gazu.

Na wniosek niemieckiej agencji federalnej do spraw sieci Komisja, decyzją z dnia 28 października 2016 r.³, zdecydowała się udostępnić konkurencji niewykorzystywanych 50% zdolności przesyłowej gazociągu OPAL. Choć w związku z tym operator gazociągu OPAL został zobowiązany do podjęcia środków w celu wspierania dostępu do tej sieci innych dostawców gazu niż Gazprom, nie jest wykluczone, że w wyniku aukcji zorganizowanych w celu sprzedaży uwolnionych zdolności przesyłowych zdecydowaną część tych zdolności nabędzie Gazprom, co pozwoli tej spółce jeszcze bardziej zdywersyfikować przesył gazu z Rosji do Europy Zachodniej.

¹ Decyzja C(2009) 4694 z dnia 12 czerwca 2009 r.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE (Dz.U. 2009, L 211, s. 94).

³ Decyzja Komisji z dnia 28 października 2016 r. w sprawie zmiany warunków wyłączenia gazociągu OPAL z obowiązku stosowania zasad dostępu stron trzecich do sieci oraz regulacji taryfowej, wydana na podstawie art. 36 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE.

Rzeczpospolita Polska oraz spółki PGNiG Supply & Trading i Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo wniosły skargi do Sądu Unii Europejskiej w celu stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z 2016 r. Wniosły one także do prezesa Sądu o zawieszenie wykonania tej decyzji do momentu wydania wyroków co do istoty sprawy. Stoją one bowiem na stanowisku, że zwiększenie zdolności przesyłowych na gazociągu OPAL doprowadzi niechybnie do zmniejszenia przesyłu gazu za pomocą gazociągów Jamał-Europa i Braterstwo (którymi jest także przesyłany gaz ziemny z Rosji do Europy Środkowej i Zachodniej) i tym samym zagrozi bezpieczeństwu dostaw gazu do Polski lub przyniesie szkodę konkurencji. Otóż uważają one, że szkody te mogą się urzeczywistnić w nieodwracalny sposób przed tą datą.

Postanowieniami z dnia 23 grudnia 2016 r. prezes Sądu zarządził tymczasowe zawieszenie wykonania zaskarżonej decyzji do momentu wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie wniosków o zastosowanie środków tymczasowych.

W postanowieniach opublikowanych w dniu dzisiejszym prezes Sądu przypomniał przede wszystkim, że zawieszenie wykonania aktu może zostać zarządzone, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, iż zastosowanie tego środka jest *prima facie* prawnie i faktycznie uzasadnione oraz że powinien on zostać pilnie orzeczony, aby zapobiec sytuacji, w której strona domagająca się tego zawieszenia poniesie poważną i nieodwracalną szkodę przed wydaniem orzeczenia w sprawie głównej.

W niniejszym przypadku prezes Sądu stwierdził, że obecnie zastosowanie znajdują dwie umowy zawarte przez Gazprom, to jest umowa tranzytowa na przesył gazu ziemnego przez polski odcinek gazociągu Jamał-Europa do celów zaopatrywania rynków Europy Zachodniej (w tym Polski) do roku 2020 oraz umowa zawarta w 1996 r. z PGNiG na dostawy gazu ziemnego do końca roku 2022. W konsekwencji **wykorzystywanie zdolności przesyłowej polskiego odcinka gazociągu Jamał-Europa, jak również dostawy Gazpromu na rynek polski są *prima facie* zapewnione do wymienionych wyżej dat.**

A zatem, nawet w wypadku gdyby pewny charakter szkód podnoszonych przez Rzeczpospolitą Polską oraz obie spółki został wystarczająco wykazany, szkody te mogłyby wystąpić najwcześniej w momencie wygaśnięcia wspomnianych umów. Tymczasem z uwagi na średni czas trwania postępowań przed Sądem wyroki co do istoty w niniejszych sprawach zapadną prawdopodobnie w roku 2019. Wobec tego prezes Sądu stwierdził, że **Rzeczypospolitej Polskiej i obu spółkom nie udało się przedstawić poważnego dowodu na okoliczność, iż nie mogą one oczekiwać na zakończenie postępowań w sprawie skarg głównych bez narażania się na poniesienie poważnej i nieodwracalnej szkody.**

W odniesieniu do argumentu, zgodnie z którym zaskarżona decyzja umożliwia zawarcie umów prawa prywatnego, których unieważnienie nie będzie już możliwe nawet w wypadku późniejszego stwierdzenia nieważności decyzji, prezes Sądu zauważył, że **w takim wypadku będą przysługiwać środki prawne przeciwko ewentualnemu stosowaniu tych aktów.**

Zważywszy, że nie zachodzi nieuchronność podnoszonej szkody, prezes Sądu stwierdził, że przesłanka dotycząca pilnego charakteru nie została spełniona. W tych okolicznościach oddalił on wnioski o zawieszenie wykonania zaskarżonej decyzji i uchylił zawieszenie zarządzone w dniu 23 grudnia ubiegłego roku.

UWAGA: Sąd wyda wyrok co do istoty sprawy w terminie późniejszym. Postanowienie w przedmiocie środków tymczasowych nie przesądza kwestii powództwa głównego. Odwołanie od orzeczenia prezesa Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do prezesa Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełny tekst postanowień ([T-849/16 R](#), [T-883/16 R](#) i [T-130/17 R](#)) jest publikowany na stronie internetowej CURIA

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793